

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2428/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Борђошки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Одред жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5156/22 од 24.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5156/22 од 24.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5156/22 од 24.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2195/2020 од 09.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне и стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу за период од 14.07.2018. године до 16.11.2020. године исплати на име увећања зараде за прековремени рад износ од 57.237,66 динара са законском затезном каматом почев од 25.04.2022. године до исплате и на име обрачунате камате од доспелости сваког појединачног месечног износа до дана обрачуна 24.04.2022. године износ од 12.967,21 динара, као и на име увећане зараде за прековремени рад по основу неискоришћених слободних сати износ од 101.669,10 динара са законском затезном каматом почев од 25.04.2022. године до исплате и на име обрачунате камате од доспелости сваког појединачног месечног износа до дана обрачуна 24.04.2022. године износ од 23.001,12 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 105.838,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је преко досуђеног износа па до укупно траженог износа од 154.894,00 динара одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5156/22 од 04.01.2023. године, ставом првим и другим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и у делу којим је одбијен приговор апсолутне и стварне ненадлежности, док је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је обавезана тужена да тужиоцу поред досуђеног износа на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати још износ од 18.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату увећане плате на име прековременог рада. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде одлучено је правилном применом одредбе члана 187. Закона о полицији („Службени гласник Републике Србије“ број 6/16), као новелиране одредбе члана 187. став 1. тачка 3. Закона о полицији („Службени гласник Републике Србије“ број 24/18, 87/18), односно посебних колективних уговора за полицијске службенике примењиваних у утуженом временском периоду, који не захтевају ни ново, нити другачије тумачење. Побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе по питању права полицијских службеника на увећану зараду за све време радног ангажовања преко часова редовног радног времена и у складу је са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Наводи посебне ревизије тужене о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка нису разматрани јер је разлог за изјављивање посебне ревизије законом ограничен само на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета дана 06.11.2020. године, а вредност предмета спора износи 158.906,76 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић